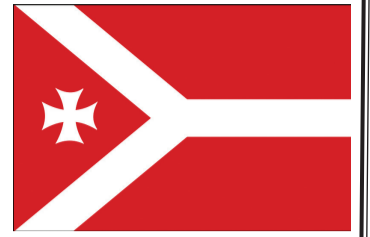

ხაშყრის მთაძბუ

№31

30 დეკემბერი, ოთხშაბათი, 2015 წელი

ბულწროვალად ბილოცაბო!

ძვირფასო ხაშურელებო, ხაშურის მუნიციპალიტეტის გამგეობის სახელით გულწრფელად გილოცავთ ახალ 2016 წელს! გისურვებთ წინსვლას, ჯანმრთელობას, სვავსა და ბარაქას თქვენს ოჯახებში და სიხარულს თქვენს სულებში!

გასული წლის განმავლობაში ჩვენი მცდელობით და საქართველოს მთავრობის თანადგომით არაერთი სასიკეთო საქმის გაკეთება შევძელით. მათ შორის განსაკუთრებით გამოყოფილი საბავშვო ბაღების რეაბილიტაციის მასშტაბურ პროექტებს, მუსიკალური სკოლის სარეაბილიტაციო სამუშაოებს, ქუჩების მოასფალტებისა და კეთილმოწყობის პროექტებს, ქვიშხეთში, სურამსა და ხაშურში განხორციელებულ ნაპირსამაგრ სამუშაოებს, მუნიციპალიტეტის სოფლებში წყალმომარაგების პროექტებს და სხვ.

თუმცა, ჩვენს მუნიციპალიტეტში არსებული რეალობა კვლავ დაუდალავ შრომას მოითხოვს. იმედი გვაქვს, მომავალ წელსაც, ერთობლივი შრომით და ურთიერთთანამშრომლობით შევძლებთ ჩვენი ქალაქი და მუნიციპალიტეტი უკეთესი გავხადოთ და კიდევ ერთი ნაბიჯი გადავდგათ ქვეყნის აღმშენებლობის საშვილიშვილო საქმეში, რაც, რა თქმა უნდა, თითოეული ჩვენგანის პირად და ოჯახურ კეთილდღეობაზე აისახება!

გვჯერა, რომ ჩვენი მცდელობითა და თქვენი თანადგომით მომავალი წელი ხაშურისთვის მრავალი სასიკეთო სიახლის მომტანი იქნება! გილოცავთ, იხარეთ და იბედნიერეთ მრავალჯამიერ!

გიორგი გურსაძაძვირი,
ხაშურის მუნიციპალიტეტის გამგეობელი

ძვირფასო თანამომამაშულაო!

ძვირფასო თანამოქალაქეო, ძვირფასო ხაშურელებო! მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სახელით მუნიციპალიტეტის თითოეულ მოქალაქეს გულწრფელად გილოცავთ დამდეგ შობა-ახალ წელს. ეს დღესასწაულები მუდამ გამორჩეული იყო ქართველი კაცის ცხოვრებაში. ესაა იმედების, სიცოცხლის დაბადების, განახლების თუ ოცნებების ასრულების ერთგვარი ზეიმები და მინდა, 2016 წელი სწორედ ასეთი ყოფილიყოს თითოეული თქვენგანისთვის. სულიერი სიმხნევე, ჯანმრთელობა და წინსვლა ყოფილიყოს ამ წელს თქვენი მუდმივი თანამგზავრი. მჯერა, ეს წელი ჩვენი ქვეყნისათვის და ჩვენი მუნიციპალიტეტისათვის აღმავლობის მძლავრი დასაწყისის წლად იქცევა და ერთად დგომით შევძლებთ იმ საწუკვარი მიზნის მიღწევას, რასაც საქართველოს გაბრწყინება ჰქვია.

კიდევ ერთხელ გილოცავთ დამდეგ შობა-ახალ წელს!

ვანა შუბითიძე,
ხაშურის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე

ვახსევცავი, ხომელიც 30 წლის წინ აინთო

„ანსამბლ ისუ ან მთაშენი...“

2015 წლის 17 დეკემბერია. დღე, წმინდა ბარბარეს ხსენებისა. ხაშურის კულტურის სახლი მასპინძელია. დღეს აქ, ამ ღამაზე დარბაზში, არც რომელიმე ავტორის წიგნის პრეზენტაციაა და არც ცნობილი მომღერლის სოლო კონცერტი. ამ ადამიანებს, დღეს, თავი მხოლოდ და მხოლოდ

ეროვნული სულის ისეთმა ზეიმმა მოუყარა, ნებისმიერ დროს, ჭირსა თუ ღვინაში ძალასა და მხნეობას რომ მატებდა ქართველს. ეს იყო ქართული ხალხური სიმღერის ზეიმი ხაშურში, რომელიც ანსამბლ „ხაშური“-ს 30 წლის იუბილესა და და მისი ვარსკვლავის გახსნას მიეძღვნა.

სცენაზე ხაშურის კულტურის ერთ-ერთი ამაგდარი, მუსიკოსი, სცენარისტი და საზოგადო მოღვაწე, ქალბატონი ნანი გაჩეჩილაძე ჩვეულ ამპლუაში გამოჩნდა:

„...შენ, თუ გინდა, სუც ჰიხველი მითხაიი,

მე, თუ გინდა, სუც მეოხეს გუყვი...“

მუსიკალურ ბგერათა ჰარმონიას მყის შეუერთდნენ და „მრავალჟამიერი“-ს დაგუგუნებით სადამოც გახსნეს ანსამბლის ჩოხოსანმა წევრებმა: როინ ხვედელიანმა, გია ბოლოკაძემ, ვასიკო ნემსაძემ, ნაზი გველესიანმა, ნიკა ბოლოკაძემ, ვანო ხიჩაკაძემ, თემურ თოთლაძემ და ანსამბლის ხელმძღვანელმა ალიკო ნემსაძემ, რომლისთვისაც ეს დღე განსაკუთრებული იმითაც იყო, რომ ამ სადამოს მას მხარს თავისი ქალ-ვაჟი უმშვენებდა. (ვასიკო ნემსაძე – ანსამბლის წევრი და კომპოზიტორი ლილიკო ნემსაძე

– სტუმრის სტატუსით).

ქალბატონი ნანი ანსამბლის ისტორიაზე დამსწრეთ ესაუბრებოდა არა მხოლოდ როგორც წამყვანი, არამედ როგორც თვითმხილველი მისი დაბადებისა და შემდგომ, უკვე, როგორც მისი შემოქმედებითი გზის თანამგზავრი.

სწორედ ნანი გაჩეჩილაძემ გადაიღო მოკლემეტრაჟიანი დოკუმენტური ფილმი ანსამბლ „ხაშურზე“ 25 წლის წინ და, წარმოიდგინეთ, რაოდენ დიდი უნდა ყოფილიყო სიყვარული და ინტერესი შენი ფესვის არგადაშენებისა, რომ 90-იან წლებში, როცა ერი ფიზიკური განადგურების საფრთხის წინაშე იდგა და მაინც ახალფეხადგმულ ხუთი წლის ანსამბლს, სიმღერა არ შეუწყვიტავს.

მონიტორზე ანსამბლის აწ გარდაცვლილი წევრებიც გამოჩნდნენ: ვოვა კიკნაძე, გოგი აბასაშვილი, ალეკო გუნცაძე, ომარ ხვედელიძე და ნოდარ ცუცქერიძე. (ეს სწორედ ის ნოდარია, რომლის ბანის მრავალხმიანობამ ერთ დროს ჯემალ ჭკუასელი ალაფრთოვანა).

წამყვანის თხოვნით, დარბაზმა წუთიერი დუმილით პატივი მიაგო ანსამბლის გარდაცვლილ წევრებს. მეგობრებმა კი მათ ხსოვნას „შემოძახილი“ მიუძღვნეს.

– როგორ შეიძლება ანსამბლის წარსულზე ისაუბრო და არ ახსენო ბუდეუ კიკნაძისა და ნათელა ფანქველაშვილის ოჯახი, რომელიც ანსამბლის სტუდიად იქცა. სწორედ იქ, მათ თვალწინ იბადებოდა ყოველი ახალი სიმღერა – მადლიერებით საუბრობდა ამ უანგარო ადამიანებზე წამყვანი.

განსაკუთრებით კი, ხაზგასასმელია ის ფაქტი, რომ თურმე ანსამბლის არცერთ წევრს მუსიკალური განათლება არ აქვს. მიუხედავად ამისა (ესაა თვითნაბადი ნიჭი!), თითოეული მათგანი ნებისმიერ ცნობილ ოპერაში ტენორის პარტიას შეჰბედავდა!

ანსამბლ „ხაშურს“, რომელიც ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე 30 წლის მანძილზე დამოუკიდებლად დგამდა ნაბიჯებს, რეპერტუარში 100-ზე მეტი სიმღერა დაუგროვდა. ამათგან, იმდენი სახის „მრავალ-

ჟამიერი“, რამდენიც საქართველოს მუსიკალურ დიალექტებში არსებობს.

ღონისძიებას ესწრებოდნენ ანსამბლ „ხაშურის“ მეორე თაობის რამდენიმე წარმომადგენელი: ნიკა ბოლოკაძე, ვასიკო ნემსაძე და გიგა კაპანაძე. ისინი თავდაპირველად ვოკალურ-ინსტრუმენტალური ანსამბლ „გულმართალი ბიჭებით“ წარსდგნენ საზოგადოების წინაშე, შემდეგ კი, გაითვალისწინეს მშობლების აზრი და ქართული ხალხური სიმღერის მადლსაც ეხიარნენ.

პირთამდე საესე ფილმებს ჰგავდნენ ისინი.. და მერე, როცა

მონიტორიდან წასულებიც “შემოგვიერთდნენ“, თითქოს ჩვენს თვალწინ გადაიშალა რაღაც ზეგანი, სადაც გვერდიგვერდ ჩამომსხდართ ვკვრეტდით წარსულს, აწმყოს და მომავალს...

ქალბატონი ნანი შიგადაშიგ სტუმართა ვინაობას „გვიმხელდა“ და სცენაზე ერთმანეთს ენაცვლებოდა ღამაზი სიტყვა, ლექსი, სიმღერა...

ვაჟა აზარაშვილი, ლილიკო ნემსაძე, მანანა დანგაძე, ნანა ცინცაძე, კვარტეტ „ალილოს“ მომღერალი გია დავითიანი, „ერისიონის“ ხელმძღვანელი ჯემალ ჭკუასელი ანსამბლის წევრებთან ერთად. „ერისიონის“ მენეჯერი, ჩვენი თანამემამულე ოთარ ბლუაშვილი, შიდა ქართლის რეგიონის კულტურის განყოფილების ყოფილი გამგე რობერტ მადლაკელიძე და მისი კოლეგა გია საძაგლიშვილი.

ღონისძიებას ესწრებოდა და ანსამბლის წევრებთან ერთად დამსწრე საზოგადოება და ყოველივე ქართველი დალოცა სურამ-ხაშურის ეპარქიის მეუფე-სეიმიონმა.

სტუმართა გვერდით, მასპინძლის ამპლუაში ისხდნენ ხაშურის მუნიციპალიტეტის გამგეობისა და საკრებულოს ხელმძღვანელები და კულტურის სამსახურის წარმომადგენლები.

ანსამბლ „ხაშურის“ წევრებს იუბილე მიულოცა ხაშურის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გიორგი გურასპაშვილმა. ერთი იყო ჩვენი შეხედულება იმის შესახებ, რომ ეს ადამიანები არამარტო ქართული სიმღერის, არამედ მეგობრობის სიმბოლოებადაც მოიაზრებიან ხაშურის სინამდვილეში.

ასევე, საკრებულოს თავმჯდომარე ვაჟა შუბითიძე გულთბილ და ამადლებულ ფრაზებს არ იშურებდა და ერის სასიკეთოდ გადადგმულ ყველა ნაბიჯს, თანაც უანგაროს, გმირობასთან აიგივებდა.

ნელ-ნელა დარბაზიდან გადავიინაცვლეთ ეზოში, სადაც განრთხმულ ვარსკვლავს მკერდზე ანსამბლის წევრთა სახელები ამოეტკიფრა.. ღამაზი ფეიერვერკი და ვარსკვლავიც აინთო, აინთო როგორც სიმბოლო ხაშურელთა მადლიერებისა ანსამბლის წინაშე და როგორც სიმბოლო ხელოვნებისათვის, ქართული სიმღერისთვის თავდადებული ქართველი ვაჟაკებისა.

– ქინძის მონოლოგი – სააკაშვილი ვიყო, თუ ვინმეს შევაკრიბო...

აფსუს, რა დრო მოვიდა!.. მე, ფლორის პრინცი, ამას ვიფიქრებდი, რომ საქართველოში ვინმეს საქილიკო გავხდებოდი? ა, რომ მოვითავე ყველა ვეგეტაციური პერიოდი, გაემრავლდი, დავმარცვლდი და უკვე მომავალი წლის გაზაფხულზე დავიწყებ ოცნება, მაშინ ჩამცვს ლახვარი ამ ახერებმა – ისეთ ცუდ კონტექსტში მომიხსენიეს, თავიდან არც დავიჯერებ, რომ ეს ჩემზე თქვეს. არადა, ვინ? ჩემმა საყვარელმა ქართველებმა? რაც მე ამაგი თქვენზე მაქვს, ახი არ იქნება, რომ

უსლოვარი დროიდან გემსასურებით, ხმელთაშუა ზღვის ნაპირებიდან ჩამოვედი და მას შემდეგ სულ ვიძახი, საქართველო ჩემი მეორე სამშობლოა-მეთქი და ამით მაფასებთ? მერქვა პატიოსნად ჯერ კიდევ ძველი ლათინებიდან შერქმეული სახელი „კირიანდრუმ სატივუმ“ (სატიველებმა არ დაიწყონ ახლა „ბლატავი“- მაგის სამშობლო ჩვენი სოფელიაო – არაფერ შუაშია ეგ სოფელი ჩემს სახელთან), ჩამოვედი თქვენთან, თქვენ დამარქვით ქინძი და ახლა დამცინით? იმ ოდესეულ მათხოვარს ვასწავლი მე ჩემს ქინძობას, რა მჭირს მისი სადალაო?! მას და მის დანარჩენ ბანდას მთელი საქართველოს მოქინძვა რომ უნდოდათ და არ გამოუვიდათ, ახლა მე მომდგნენ? ბავშვებს თვალებში ვეღარ ვუყურებ – სახ-

ერთი კაცურად შეგიკურთხოთ? არამი იყოს ყველაზე ვინც მე ცუდუდად მომიხსენია. არამი იყოს, ჩემით რომ ისწავლეს პირის გემო. არადა, რომ მოვინდომო, სომ დავტოვებ ამ უბადრუკებს ჩაისა და პურის ამარა! ერთი თუ ვთქვი უარი საქართველოზე, დადგნენ მერე და მიირთვან უქინძო ლობიო, უქინძო ჩაქაფული და უქინძო ჩიხირთმა. აღარც ჩამძარულები ეღირსებათ, აღარც ისრიმ-მაყვალში ჩაწყობილი წიწილა და ქინძმრთან ლოქოზე ხომ ზედმეტია ლაპარაკი.

ლში მოვალ თუ არა, შეილები მეკითხებიან: –მამი, შენ დიდი ქინძი ხარ და ჩვენ პატარა ქინძუკებით? ვეღარც ვხვდები, რა კონტექსტით მეკითხებიან და ბოდმა მასწრობს. აღარ მინდა ახლა ბევრი ლაპარაკი. ვაფრთხილებ ყველას, ეს იყოს ბოლო და თუ ჩემი სახელი ვინმემ ცუდად მოიხსენია, სააკაშვილი ვიყო თუ „სტოპრო“ ცუდად არ წავუყვანო საქმე.

ქინძის მონოლოგის გაგრძელება ხალხურ მოტივებზე

შემომყარა მიშიკო,
სახლვარზე ოდესისასა,
ეტყობა, ფულ ნაყვარება,
მართმედა ოქროს ქისასა.
–ფული თუ გინდა, - ვურჩიე-
მწვანისა დოლარისასა,
ყურმილ აიდე, დარეკე,
პარიზში კეზერისასა.
არ შემეპუა ეს ბეცი
და მაკეინის გოშია,
ხმალი ვუქნიე გაიქცა,
როგორც გარბოდა გორშია.
მეც გავედევნე რაშითა,
მცდელობა მქონდა ვნებისა,
წინ დამახვედრა ტიალმა,
ბრიგადა ზონდერებისა.
აგნებ-დაგნებე ყოველი,
თავზე წავიკარ მიტკალი,
ისე გავხადე მტარვალნი
ვით აკეპილი ხინკალი.
მერე მეც ფეხი დამიცდა,
აფსუს, გაცუდდა რა ჯანი?!
მაშინ მომვარდა მიშიკო
გულში მატაკა ხანჯალი.

მეც ერთი გადაუქნიე,
ერთი წამ მეც ხომ მეღირსა,
არ ვაპატიე ტიალსა
შერცხვენა ჩემ სახელისა.
„სტოპრო“ ვამთავრებთ სი-
ცოცხლეს,
ტირიან ბიცოლ-ბიძები,
მე აქეთ ვკვდები, ის – იქით,
ორივე დავრჩით ქინძები.

ქინძის მონოლოგი ჩაიწერა
ბოგი ბოგოლძემ

სანსალსლო იუმორი

პირველ იანვარს კაცი ეკითხება პოლიციელს:
– ხმოგი მივიდე სადგუხამდე?
– პირდაპირ იარეთ.
– ეჰ, ესეიგი ვუი მივად...
***

ფოსტაში წერილი მოვიდა. აწერია: „თოვლის ბაბუას!“ გახსნეს და კითხულობენ: – თოვლის ბაბუა! გწერს თორნიკე. მე სოფელში ვცხოვრობ, მთაში. აქ ცივა. გარეთ თოვს. ახალი წელია, მეკი გარეთ ვერ გავდივარ – არც თბილი პალტო მაქვს, არც თბილი ქუდი, არც ხელთათმანები და არც ჩექმები. თოვლის ბაბუა, გამომიგზავნე რა, გეთაყვა, თბილი პალტო, ხელთათმანები, ქუდი და ჩექმები! ფოსტის თანამშრომლებს თვალები აუცრემლდათ. შეაგროვეს, ვისაც რა შეეძლო, მაგრამ ჩექმებზე აღარ ეყოთ. გადაწვიტეს უჩექმეოთ გაეგზავნათ. გადის ხანი. ისევ მოდის წერილი წარწერით „თოვლის ბაბუას“:
– თოვლის ბაბუა, საჩუქისთვის დიდი მადლობა! მაგჩამ ჩექმებმა ჩემამდე ვუი მოაღ-
ნია, ეტყობა ფოსტაში ამოიღეს..
***

– ვინ იქნები სახანდრო მასკაჩაძე?
– შრეკი.
– ნილაბი იყიდე?
– ჯერ არა, შენ ვინ იქნები?
– მზეთუნახავი.
– ნილაბი იყიდე?
***

- მამიკო, აბა, გამოიცანი, ხომელი მატახებელი დაიგვიანებს ყველაზე მეტად?
- რომელი, შვილო?
- ხომელი და... ხომლის ჩექმასაც შენ ჯეი ეიდევ მახმან შემპიხი!
***

პატრული ავტომობილს აჩერებს გადაჭარბებული სიჩქარისთვის.
- ასე სად მიგერქახებთ? - ეკითხება ის მძღოლს.
- სახლში, ძმაო! მეგობრებთან ერთად ახალ წელს შეხვდი, შეეყოფნდი და...
სახლში ცოლი ნერვიულობს.
- ხა ეხოს ახალი წელია, მანისა უკუე!
- მეც მაგას არ ვიძახი?! ამიტომაც ვჩქარობ!
***

ორი მუდამ მშვიერი ქუთაისელი სტუდენტი:
- მისმინე, ჯონდოია! მოდი, გოჭი ვიყოლიოთ, ჰა, ხას იყყვი! ვაჭამოთ, გავხად-
მოთ, სიმონი!.. ხაცხა 4 თვეში ახალი წელიც დადგება და დავუკათ, ჯი მწვადი ვჭამოთ!
- რას ამბობ, შე ჩემა, დაფიქრდი, რამდენი ნაგავი და სიბინძურე იქნება!
- ე ბიჭო, მიერვევა, ხა უქიხს!
***

სატელეფონო გამოკითხვამ, ჩატარებულმა 1 იანვარს, დილით, შემდეგი შედეგები გამოავლინა: გამოკითხულთა 2 პროცენტს გაუჭირდა დადებითი პასუხის გაცემა, 3 პროცენტს გაუჭირდა უარყოფითი პასუხის გაცემა, დანარჩენ 95 პროცენტს გაუჭირდა პასუხის გაცემა.
***

თერთმეტს რომ ხუთი აკლდა, პარიკმახერს კლიენტი დაუჯდა. თავება რომ მთლიანად გაუქაფა, კლიენტი მიხვდა, რომ პარიკმახერს ახალი წლის აღნიშნვა უკვე დაეწყო.
– თქვენ მოთხადი ხაიო! მემინია, შემთხვევით ყელი ახ გამომჭიათ...
– ნუ გეშინია! შენ მარტო მაჩვენე, ნიკაპი სადა გაქვს...
***

წინასახალწლო პერიოდი და პატარა კახელი მივიდა მამამისთან:
-მამი სახანდროდ თუხსაცმელებ ხმ მიყიდო?
-გიყიდი მა რას ვიზამ ჩვენი მოსკვინივით კუნძებზე ხომ არ დაგაყენებო.
***

კაცს ბაზარში მოლაპარაკე ბაყაყი შესთავაზეს და აყიდინეს. მიიყვანა სახლში. ეუბნება :
- ჰა?
- კვა!
- ჰა?
- კვა!
- ხა "ჯვა"?
- აბა რა "ჰა"?
***

– ბავშვებო, იცით, თოვლის ბაბუა ძუნწი ყოფიდა!
– საიდან მოიტანე?
– საიდან და იმის მაგივრად, ხომ თავისი საჩუქები მოუტანა, ედარჩემი ხომ უახად-
ში თოჯინას ინახავდა, ის იპოვა და ნაძვის ხის ქვეშ დადო!
***

თოვლის ბაბუა! მხოლოდ ერთს გთხოვ, გამომიგზავნე იმ გოგოების სია, რომლებიც წელს ცუდად იქცეოდნენ!..“

სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ექიმებს ყველაზე დიდი პასუხისმგებლობა აკისრიათ ადამიანების სიცოცხლის და ჯანმრთელობის. ისინი დაუღალავად არიან ჩვენს სამსახურში 24 საათის განმავლობაში. მათთვის ყველა საერო თუ საექსტრემალური დღესასწაული სამსახურში იწყება და მთავრდება. და რადგან ახალი წელია, რადგან კეთილი სურვილების მიღების და გაცემის დღეა, მათთან მისალოცად და იმ სახალისო ისტორიების მოსაზრებად მივდივართ, რომელიც მათი პროფესიის თანმდევი. ხაშურის სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ცენტრი გილოცავთ შობა-ახალწელს, ჯანმრთელობას და დღეგრძელობას გისურვებთ!

* * *

—ხაშურში სასწრაფო სამედიცინო მომსახ-

ურების ოპერატორთან რეკავს მამაკაცი, მაღალი არტერიული წნევა მაქვს და სასწრაფო დახმარების გამოძახება მინდაო. როდესაც ოპერატორმა გაიგო, რომ წნევა არც ისე მაღალი იყო და სასწრაფოს გამოძახებას არ საჭიროებდა, ურჩია კაპტოპრილი მიეღო. საღამოს ისევ ის მამაკაცი რეკავს: —მოელი დღეა კარტოფილს ვჭამ, წნევა ისევ იმდენი მაქვს და ახლა რა მივიღო.

„გამოძახება გვაქვს სოფელ მინობში ხმდესაც აველით, ხუთი ნახვამი მამაკაცი დაგვხვდა, ექიმანეთს ეყუდებოდნენ. ვიყითხეთ, ვინ გამოგვიძახა-თქო და ჩვენო, აბა, აქედან ამ ძიხოს ქაღალქი ხოგოჩ ჩავიდოდითო.“

„სახნრალი და ყურიოხუბი“

—მორიგი გამოძახება გვექონდა ტეზრიდან, ექიმმა და ექთანმა დაამთავრეს პაციენტის გასინჯვა. ექიმი დაჯდა მძღოლის გვერდით. მძღოლმა ჩათვალა, რომ ექთანს დაჯდა, დაქოქა მანქანა და დაბრუნდა ქალაქში.

„ლაის საათობი შაოიყვანას ამაჯასი მხავლობითი მოხახილობით, ასაჩიხა-ბოლა სხავახობობის ჩაჩავა. იშაშაძე მიჩი სხავახობობი მთაშობა საშახში ვახაჩ ბალონოვი და ვავა ვავიანი, ხობაბის ბინაზა ილაბენა ვასინახას. მუნახაბი ხლობაბი აბიხალობან, ვინ ოვავ, ვინ ოვავო. ოვიჩა ვიბა-ბა, ხა ვისი, ან ვახა ოვავ, ან ვავაო. ბაბიენა ხლობაბი — აბავინინაო...“

—ერთხელ აღიდან ერთი ნახვამი მამაკაცი წამოვიყვანეთ, რომელიც ალკოჰოლის ზემოქმედების ქვეშ იყო და ვერ ფხიზდებოდა. მამაკაცს მთელი გზა სახეში ვურტყამდით, გონებას კარგავდა. გომში მოვიდა აზრზე, განერება ითხოვა, ჩახტა მანქანიდან და გაიქცა. ერთი კვირის მერე ისევ გამოგვიძახეს ალში, იგივე ბრიგადა ჩავედით, ის მამაკაცი გარეთ იდგა. აი, ამითმა მცემესო, დაიყვირა და შეერებულ ხალხს ჩვენზე ანიშნა. მაგათმა რა იციან, მკურნალობის ნაცვლად, იმდენი მირტყეს სახეში, მთელი კვირა საჭმელს ვეღარ ვჭამდითო.

„სახნაჟოლს მძღოლი ნახავა მხოოთახიოთახი იყო, შაოვილა ბაოძახაბა ვიტი სოფილან. სახნაჟოლს ვიტი აჯადა მანახაბა და თვითო ნავილა. ყვალაჟიბა“

„ახალ ჩაჩა. ხაბენიბა ნის შაბაბ ოლინ საჩი-ვაჩი, ხობ ბაოძახაბაბა მძღოლაბი აღინაო. ოვინენა შაოძახაბა. თა თავანი მძღოლაბი ახა ახი-ბაბ მთაშობან, მთინ ვიბაბი ხობოხაბი იწახინაო.“

—ერთმა მამაკაცმა დიდი რაოდენობის ბენზინი დალია. გამოგვიძახეს. ექიმმა ჰკითხა, რა მარკის ბენზინი იყო.

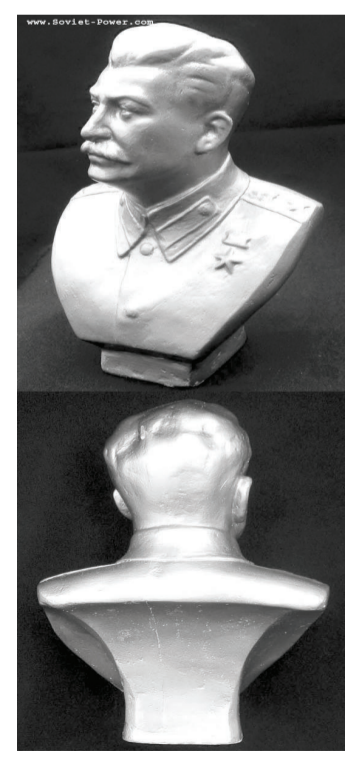
—ერთი ახალბედა მძღოლი გვეყვდა. დარეკეს გამოძახებაზე, ოპერატორმა უთხრა, რომ დაგხვდებიანო. მძღოლმა ჩათვალა, რომ ექიმი იქ დახვდებოდა, დაქოქა მანქანა და ცარიელი წავიდა გამოძახებაზე. შემოეხვივნენ ავადმყოფის ახლობლები.

აბა ექიმი, აბა ექთანო. გაოცებულმა მძღოლმა შეხვდა, მეგონა თქვენ დამახვედრებდით ექიმსო. —ენა სახანდოო ლეაბი, ვიტი ანახაბონი ბახაში ბახა სადა. ენაბოლი აღინა ვახიო-ბი ახიო, ოვახაბოლი აბიხალობს, აბა ვიჩიხა სა-შახის ბახი, ხანს ნახივი შაბავაბი ანახაბო?

პროექტის ეპოქის დანახვული

2015 წლის 6 დეკემბერს თბილისის დიდ საკონცერტო დარბაზში შედგა პროექტ „კინო სკოლაში“ დახურვის ცერემონიალი, სადაც მოწვეულები იყვნენ იმ სკოლის მოსწავლეები, რომლებიც ამ პროექტში იყვნენ ჩართულნი საქართველოს ყველა რეგიონიდან, მათ შორის ცხრამუხის საჯარო სკოლის X-XI კლასის მოსწავლეები და კლასის დამრიგებლები, თამილა ხანიძე და ნუნუ გიგუაშვილი. დონისძიება გახსნა კინემატოგრაფიის ეროვნული ცენტრის დირექტორმა ქალბატონმა ნანა ჯანელიძემ. სიტყვით გამოვიდნენ განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი, თამარ სანიკიძე, კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრი მიხეილ გიორგაძე. დონისძიებაზე აწვეწეს მოსწავლეების მიერ დახატული ნახატები, შემდეგ კი მათი სცენარის მიხედვით გადაღებული რამდენიმე მოკლემეტრაჟიანი ფილმი. გამოავლინეს გამარჯვებულები, რომლებსაც თავიანთი რაიონის ხელმძღვანელებმა გადასცეს საჩუქრები. დასკვნით ნაწილში აწვეწეს მერაბ კოკონაშვილის დოკუმენტური ფილმი, რომლის დამთავრების შემდეგ, ფილმის რეჟისორი და ფილმში მონაწილე მსახიობები გივი ბერიკაშვილი და კახი კავსაძე შეხვდნენ პროექტში მონაწილე მოსწავლეებს. დონისძიება იყო საინტერესო და ემოციებით სავსე. ყველა სკოლას, პროექტში ჩართულობისათვის, გადაეცათ სერტიფიკატი პროექტ „კინო სკოლაში“ მონაწილეობისათვის.

ამერიკული ადამიანები მსოფლიო ისტორიაში

ამერიკულმა ყოვერდკვირულმა ჟურნალმა Time, მსოფლიოს ყველა დროის ყველაზე მდიდარი და გავლენიანი ადამიანების სია შეადგინა. გამოცემაში უმდიდრეს ადამიანებად შუა საუკუნეების სახელმწიფო მალის მმართველი მანსუ მუსა დაასახელა. ამერიკელი სპეციალისტების თქმით, მუსას მმართველობის პერიოდში მისი ქვეყანა ოქროს უდიდესი მწარმოებელი იყო, ამიტომაც მისი სიმდიდრის ზუსტი შეფასება წარმოუდგენელია. რეიტინგის მეორე ადგილზე აღმოჩნდა რომის იმპერიის დამაარსებელი ოქტავიანე. ეკონომისტების დათვლით იმპერატორის ქონება დაახლოებით 4, 6 ტრილიონი დოლარის ეკვივალენტი იქნებოდა. უმდიდრესი ადამიანების ლიდერებში მოხვდა ასევე ჩინელი იმპერატორი შენ-ცზუნი, რომელიც მე-11 საუკუნეში ერთ-ერთი ყველაზე მძლავრი სახელმწიფოს მმართველი იყო. სიაში მეოთხე ადგილ-

ზეა აკბარ I დიდი, მონღოლეთის დიდი იმპერიის ფადიშაჰი, რომელსაც მსოფლიო წარმოების დაახლოებით მეოთხედი ეკუთვნოდა. მისი მმართველობისას ადგილობრივი ელიტა ევროპელ არისტორაკტებზე მდიდარი იყო. მეხუთე პოზიციაზე იოსებ სტალინი აღმოჩნდა, რომელიც მსოფლიოს ერთ-ერთი უდიდეს ეკონომიკას აკონტროლებდა. როგორც გამოცემა აღნიშნავს, იმის მიუხედავად, რომ საბჭოთა კავშირის სიმდიდრე პირადად მას არ ეკუთვნოდა, სტალინს ჰქონდა შესაძლებლობა, ემართა საბჭოთა ეკონომიკური ძლიერება. მეექვსე პოზიციაზე ყველა დროის ყველაზე მდიდარი ამერიკული კომპანია US steel-მფლობელი ენდრიუ კარნეგი, რომელიც 372 მილიარდი დოლარის ქონებას ფლობდა (2014 წლის კურსით). მეშვიდე ადგილი დაიკავა ამერიკული კომპანია Standard oil-ის დამფუძნებელმა ჯონ რიკვერდერმა. მისი ქონება 1918 წელს 1,5 მილიარდ დოლარად იყო შეფასებული, რაც ახლანდელი კურსით 341 მილიარდი დოლარის ეკვივალენტი. ერთ საფეხურით ქვემოთ მოხვდა რაინდი ალენ „წითური“ რეფუსი. მისი გარდაცვალების მომენტში, 1093 წელს ის 11 ათასი გირვანქა სტერლინგად შეფასებული ქონების პატრონი იყო, რაც დაახლოებით 194 მილიარდი დოლარია. მეცხრე პოზიციაზე ყველაზე მდიდარი ადამიანი ცოცხლებში ბილ გეითსი. „ფორბსის“ ბოლო დათვლით, „მაიკროსოფტის“ დამფუძნებლის აქტივების ღირებულებაა 78,8 მილიარდი დოლარია. მსოფლიო ისტორიაში ყველაზე მდიდარი ადამიანების ათეულს ასრულებს ყველა დროის ერთ-ერთი საუკეთესო მეომარი, მონღოლთა იმპერიის დამფუძნებელი ჩინგის-ხანი.

არჩილ სუთიაშვილი ახალგაზრდა, ნიჭიერი ფოტოხელოვანია. მისი სურათების ნახვის შემდეგ ნამდვილად დაერწმუნდი მის ნიჭიერებაში. არჩილის გადაღებულმა სურათებმა საოცარი ემოცია გამოიწვია ჩემში. უფრო მეტად კი, მისასალმებელია ის ფაქტი, რომ მისი შთაბეჭებით წყარო, უმეტეს წილად, ჩვენი რაიონის ულამაზესი პეიზაჟები გამოსდარა. განსხვავებული აღქმა სჭირდება ამ სილამაზესაც და შემდგომ სურათზე აღბეჭდვას, რომელსაც ერთი შეხედვით, თითქოს ყველა ხედავს.

– არჩილ, მოგვიყევით თქვენ შესახებ, რას საქმიანობთ? – დავამთავრე ქვიშხეთის სკოლის ცხრა კლასი. შემდეგ კოლეჯი – თბილისში.

მოგვიანებით უკვე ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიაში ვსწავლობდი. ამჟამად, სურამის III საშუალო სკოლაში ვმუშაობ ფიზკულტურის მასწავლებლად.

– თოცოგრაფიით როლიდან დაინტერესდით?

– ფოტოგრაფიით ბავშობიდანვე დავინტერესდი. ხატვა მიყვარდა ძალიან, თუმცა ცუდი პერიოდი დაემთხვა, 90-იანი წლები და ვეღარ მიყვავი. ხატვორაზეც დავდიოდი გარკვეული პერიოდი და სახლშიც მაქვს რამდენიმე ჩემი ნამუშევარი. აქედან გამომდინარე, ფოტოხელოვნებაც ძალიან მომწონდა.

– ძვიანდამაზი სურათების, ძირითადად ბუნების პეიზაჟები, სახასიათო სურათები თუ გაქვთ?

– კი, მაქვს სახასიათო სურათებიც, თუმცა დასამუშავებელია და ჯერ არ გამომიქვეყნებია.

არის ფოტოები, რომლებსაც კორექცია არ სჭირდება, მაგრამ არის სურათები, რომლებიც მინიმალისტურ დამუშავებას საჭიროებს. ჩემთვის სურათში მთავარი მაინც შინაარსია. შავ-თეთრი სურათებიც ძალიან მომწონს. თუმცა, გადაღების დროს ყოველთვის ფერად სურათებს ვიღებ, შემდეგ გადაამყავს შავ-თეთრში, ასე უფრო უკეთესი სურათები გამოდის.

– კამერას ყოველთვის თან გაქვთ?

– ყოველთვის - არა, მაგრამ უმეტესად - კი. ყოფილა შემთხვევა, რომ კარგი კადრი იყო, ფოტოაპარატის უქონლობის გამო, ვერ გადავიღე და გული დამწყდა. მას შემდეგ ვცდილობ, სულ თან ვატარო.

– სურათის გადაღების გამო ექსტრემალურ სიტუაციაში თუ ჩავარდნილხართ?

– მასხენდება ერთი შემთხვევა. დაახლოებით სამი წლის წინ, კამერა ახალი ნაყიდი მქონდა, გამოცდის პროცესში ვიყავი, ვცდილი კამერასაც და ჩემ თავსაც, ბევრ სურათებს ვიღებდი. ჩვენ სოფელში მდინარე ჩამოდის, გადავწყვიტე სათავესთან ავსულიყავი და სურათები გადამეღო. მარტი იყო და საკმაოდ ციოდა, თოვლი იყო ჯერ. გადავიღე რამდენიმე სურათი და, რატომღაც, მოვინდომე მდინარის მეორე მხარეს გადასვლა, ვიფიქრე, იქაც გადავიღებ-თქო, მდინარე ადიდებული იყო და ჩავარდი გაყინულ წყალში. ერთადერთი რაც მოვახერხე, კამერა ამოვწიე, რომ არ დამსველებოდა.

– რამდენიმე ქორნილის სურათიც ვნახე, გაქვთ ქორნილიდან მონუქები, როგორც პროფესიონალი ფოტოხელოვანს?

– კი, მაქვს მოწვევა ქორწილებიდანაც, საკმაოდ საპასუხისმგებლოა და ყოველთვის ვცდილობ, მთელი ჩემი ძალეები ჩავლო ამ საქმეში. მიყვარს ხელოვნება, ფოტოგრაფია და მაინც ვცდილობ, ჩემ თავზე ვიმუშაო, თვითგანვითარებას ვეწევი.

– დღეს, ჩვენს მკითხველს დამაზ, სასახლენდო კადრებს...

– დღეს, ჩვენს მკითხველს დამაზ, სასახლენდო კადრებს...

– დარს ვთავაზობთ, რომელმაც თქვენს მიერ „აღმოჩენილი“ პეიზაჟი გამოყენებული. როლის გადაიღეთ ეს ფოტო?

– ორიოდე წლის წინ. ქვიშხეთში თოვლი არ იყო, მაგრამ მთაწმინდა სულ თოვლით იყო მოფიფქული. ვიფიქრე, ლამაზ პეიზაჟს „დავიჭერდი“ და ავედი მთაწმინდაზე. ვიფიქრებ, არ გამოვიდა ურიგო. თანაც ესაა, ასე ვთქვათ „თვითნაბადი“ პეიზაჟი – ყოველგვარი დამუშავების გარეშე. ამიტომაც, მეც ძალიან მიყვარს ეს ფოტო.

საუკუნეების მანძილზე იხვეწებოდა და ვითარდებოდა ფოტოგრაფია, როგორც ხელოვნების დარგი. და მაინც რამდენი კადრი მოხვდა ამ პატარა ობიექტივში. კადრი, რომელიც მთელ ეპოქებს იტევს. ერთი წამის გაჩერება და შენს ხელში, შესაძლოა ნამდვილი საგანძური აღმოჩნდეს.

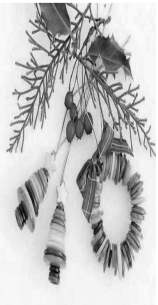
იყო დრო, ჩემს პატარაობაში, როდესაც საგანგებოდ გამომაწყო ბოლოდამოხდა სოფელში დედა და სურათის გადასაღებად წამიყვანდა. მე კი სულმოუთქმელად ველოდებოდი ჩიტის გამოფრენას. დღეს სურათების გადაღება ყველას შეუძლია, მაგრამ სიღრმეებში შეჭვრეტა - ცოტას. ამ მხრივ, მე პირადად მოხარული დავრჩი, არჩილთან შეხვედრით, დაერწმუნდი, რომ ხაშურშიცაა ნიჭიერი ფოტოხელოვანი, რომლის გადაღებული პეიზაჟების დამახასიათებელი ხელწერა ნამდვილად მოგხიბლავთ.

გულსაბ კეთი ჩაღუნდღს დაბადების დღეს. ჩემო იმედო, ჩემო სიხარულო, ჩემო პატარა ტიკტიკა, გილოცავ ორი წლის იუბილეს. მიყვარხარ უსაზღვროდ და მიხდა, მთელი შენი სიცოცხლე ბედნიერებით იყოს აღსავსე. მუხლმოდრეკილი მეოხად დაგუდგები უფალს, რომ ასეც მოხდეს. წმინდა მარიაში გფარავდეს მუდამ! გოცნი და გეფერები! შენი პაპა ტუხია ჩადენილი

2016 New Year greeting with illustrations of Santa Claus, a reindeer, and a gift box.

ახალი ხაშურის მუნიციპალიტეტის გაზეთი „ხაშურის მოამბე“. დირექტორი გიორგი გოგალაძე, მისამართი: ხაშური, ტაბიძის ქუჩა №2. ტელეფონი: 24 30 27. E-mail: Khashurismoambe2015@gmail.com საბანკო რეკვიზიტები: სს „ლიბერთი ბანკის“ ხაშურის ფილიალი, საიდენტიფიკაციო კოდი 443860984, ბანკის კოდი LBRTGE22, ანგარიში GE80LB0115114434590001. D-ით მონიშნული სტატია იბეჭდება დაკვეთით გაზეთი იბეჭდება თბილისში. რედაქტორი რობერტ სუხიაშვილი.

ა(ა)იპ ხაშურის მუნიციპალიტეტის გაზეთი „ხაშურის მოამბე“. დირექტორი გიორგი გოგალაძე,
მისამართი: ხაშური, ტაბიძის ქუჩა №2. ტელეფონი: 24 30 27.

E-mail Khashurismoambe 2015@gmail.com საბანკო რეკვიზიტები: სს „ლიბერთი ბანკის“ ხაშურის ფილიალი, საიდენტი-
ფიკაციო კოდი 443860984, ბანკის კოდი LBRTGE22, ანგარიში GE80LB0115114434590001.

ℙ-ით მონიშნული სტატია იბეჭდება დაკვეთით გაზეთი იბეჭდება თბილისში. რედაქტორი რობერტ სუხიაშვილი.